

Chasing After Justice

Asher Shasho-Levy

Vayikra 5:1

If a person will sin: If he accepted a demand for an oath, and he is a witness—either he saw or he knew—if he does not testify, he is subject to guilt.

Dueteronomy 16:20

Justice, Justice, you shall pursue!

Kohelet 5:7

If you see in a province oppression of the poor and suppression of right and justice, don't wonder at the fact; for one high official is protected by a higher one, and both of them by still higher ones.

Midrash Tanhuma, Mishpatim 2

If a person of learning participates in public affairs and serves as judge or arbiter, he gives stability to the land... But if he sits in his home and says to himself, "What have the affairs of society to do with me?... Why should I trouble myself with the people's voices of protest? Let my soul dwell in peace!"—if he does this, he overthrows the world.

Rambam: Hilchot De'ot 6:8

He who rebukes his fellow the first time should not speak to him so harshly that he will shrink back in shame, as it says: "Do no bear sin on account of him" (Vayikra 19:17). Thus said the sages: Can you rebuke him [until] his face turns [color from embarrassment]? The Torah teaches "Do no bear sin on account of him" (Vayikra 19:17), and from here it is prohibited for a person to shame a Jew, and all the more so in public. Even though that that he who shames his fellow doesn't receive lashes from this—this is a great sin. Thus said the sages: "He who causes the face of his fellow to whiten [from embarrassment] in public has no place in the world to come." Therefore, a person must take caution not to embarrass his fellow in public whether greater or lesser [in status] and do not call him a name that he is embarrassed of, and do not speak before him words that he is embarrassed of. To what do these words refer? To matter between a man and his fellow, however in heavenly matters, if he does not repent in private- we shame him in public and advertise his sin and shame him in front of him, and disgrace and curse him until he returns to what is good, just as the prophets of Israel did.

ויקרא פרק ה: א

ונפש כי תחטא ושמעה קול אלהו הוא עד או ראה או ידע אם לוא יגידו נשא עונו:

דברים טז: כ

צדק צדק תרדוף

קוהלת ה: ז

עם עשק רע וגזל משפט וצדק תראה במדינה אל תתמה על החפץ כי גבה מעל גבה שמר וגבהים עליהם:

מדרש תנחומה, משפטים ב

מלכה של תורה, במשפט שהוא עושה, מעמיד את הארץ... אם משים אדם עצמי כתרומה הזו שמושלכת בזויות הבית ואומר: מה לי בטורח הציבור? מה לי בדיניהם? מה לי למשמוע קולם? שלום עליך נפשי! הרי זה מחריב את העולם.

רמבם: הילכות דעות ו' ח

המוכיח את חברו תחלה לא ידבר לו קשות עד שיכלימו שואמר ולא תשא עליו חטא. כך אמרו חכמים יכול אתה מוכיחו ופניו משתנות ת"ל ולא תשא עליו חטא. מכאן שאסור לאדם להכלים את ישראל וכל שכן ברבים. אע"פ שהמכלים את חברו אינו לוקה עליו עון גדול הוא. כך אמרו חכמים המלבין פני חברו ברבים אין לו חלק לעולם הבא. לפיכך צריך אדם להזהר שלא לבייש חברו ברבים בין קטן בין גדול. ולא יקרא לו בשם שהוא בוש ממנו. ולא יספר לפניו דבר שהוא בוש ממנו. במה דברים אמורים בדברים שבין אדם לחברו. אבל בדברי שמים אם לא חזר בו בסתר מכלימין אותו ברבים ומפרסמים חטאו ומחרפים אותו בפניו ומבזין ומקלליו אותו עד שיחזור למוטב כמו שעשו כל הנביאים בישראל:

Chasing After Justice

Asher Shasho-Levy

Sukkah 29b-30a

Mishnah: A lulav that is stolen or dry is invalid [to fulfill the mitzvah].

Gemara: A: The Tanna teaches categorically: it is invalid both on the first day of the holiday and the second day of the holiday.

B: It makes sense to forbid using a dry lulav; the Torah requires “beautiful”, and that is lacking.

i. But a stolen lulav, it makes sense to forbid it on the first day, as it is written, “[Take] for yourself”, which implies from what is your.

ii. But on the second day of the holiday [when the Torah doesn't specify “Take for yourself”], why not allow it?

i. Rabbi Yochanan said in the name of Rabbi Shimon ben Yochai, because it would be a **mitzvah accomplished by means of a transgression**.

ii. . As it is written (Malachi 1:13), “You bring stolen, lame, and sick animals”, comparing the stolen to the lame, just as the lame animal can never be made whole [for sacrificial use], so too the stolen can never be made whole.

iii. And it makes no difference whether before or after the owner despairs of recovering his stolen property...

C: Rabbi Yochanan said in the name of Rabbi Shimon ben Yochai, what is the meaning of the verse (Isaiah 61:8), “For I the LORD love justice [and] hate theft in sacrifice”?

i. There is a parable of a king of flesh and blood who passed by a tollbooth, and said to his servants “Pay the toll”. His servants said to him, “But all the tolls belong to you!” He said to them, “All travelers will learn from me and not run away from paying tolls.”

i. So too the Holy One said “I the LORD ... hate theft in sacrifice”, my children will learn from me to run away from theft

Jeremiah 9:22-23

Thus says the Lord: Let not the wise person take pride in his wisdom; neither let the mighty person take pride in his might; let not the rich person take pride in his riches; but let him that takes pride, take pride in this: That he understands and knows Me, that I am the Lord who exercises mercy, justice, and righteousness on the earth; for in these things I delight, says the Lord

סוכה כט-ל

לולב הגזול והיבש פסול...

גמ': קא פסיק ותני לא שנא ביו"ט ראשון ולא שנא ביום טוב שני בשלמא יבש הדר בעינן וליכא אלא גזול בשלמא יום טוב ראשון דכתיב לכם משלכם אלא ביום טוב שני אמאי לא א"ר יוחנן משום רבי שמעון בן יוחי משום דהוה ליה מצוה הבאה בעבירה שנאמר והבאתם גזול ואת הפסח ואת החולה גזול דומיא דפסח מה פסח לית ליה תקנתא אף גזול לית ליה תקנתא לא שנא לפני יאוש ולא שנא לאחר יאוש...

וא"ר יוחנן משום ר' שמעון בן יוחי מאי דכתיב כי אני ה' אוהב משפט שונא גזל בעולה משל למלך בשר ודם שהיה עובר על בית המכס אמר לעבדיו תנו מכס למוכסים אמרו לו והלא כל המכס כולו שלך הוא אמר להם ממני ילמדו כל עוברי דרכים ולא יבריחו עצמן מן המכס אף הקב"ה אמר אני ה' שונא גזל בעולה ממני ילמדו בני ויבריחו עצמן מן הגזל

ירמיהו ט:כב-כג

כה אמר ה' אל יתהלל חכם כחכמתו ואל יתהלל הגיבור בגבורתו אל יתהלל העשיר בעשירו: כי אם-בזאת יתהלל המתהלל השכל וידע אותי כי אני ה' עשה חסד משפט וצדקה בארץ כי באלא חפצתי נאם-ה':

Chasing After Justice

Asher Shasho-Levy

Chevrutah: One-on-One Learning

1. Are Jews allowed to criticize those in their own communities in the name of justice? What are the proper ways to do this?
2. How can we reconcile the concepts of *mesira*, the prohibition of informing on Jews to the secular government, and *dina d'malchuta dina hu*, that secular law is the law according to Torah? What ideas do Biblical texts support? How does the *Aruch HaShulchan* understand this seeming conflict?
3. It is clear that social protest and communal advocacy is mandated by the Torah and early rabbinic texts. Yet how does the halacha suggest we go about engaging in this process?

ערוך השולחן סימן שפ"ח סעיף 7

ידוע לכל קוראי הדורות שבזמן הקדמון במדינות רחוקות לא היה לאיש בטחון בגופו וממונו מפני שהשודדים והאנסים אף שנשאו עליהם שם משרה כידוע גם היום מאיזה מדינות מאפריקא השוד והחמס שפחות הממשלה עושים ועל טוב יזכרו מלכי איירופא וביחוד אדונינו הקיר"ה מרוסיה ואבותיו הקיסרים ומלכי בריטניה שפרשו כנפי ממשלתם בארצות הרחוקות למען יהי לכל איש ואיש בטחון על גופו וממונו באופן שהעשירים לא יצטרכו להסתיר עצמם שלא ישללו ממונו ויהרגו אותם ועל זה סובב והולך כל דיני מסיר ומלשין שבש"ס ופוסקים כאשר נבראם בס"ד כי המוסר ומלשין את חבירו לפני שודדים כאלה האלה הלא רודפו בגופו וממונו ולכן ניתן להצילו בנפשו.

Aruch HaShulchan, Siman 388 Seif 7

It is apparent to all historians that in earlier times in far-flung states, a person was not secure in his body and in his monetary possessions, due to thieves and outlaws, even though they claimed the title of the government, (as is also known today from some states in Africa). A small number of governments engage in [such] robbery and the violence, [but] the kings of Europe should be remembered for good- in particularly his Lordship the Czar of Russia and his ancestors the Czars, and the kings of England- who spread the canopies of their government to far-away lands, in order that there would be for each and every man security in his body and in his monetary possessions so that the rich would not need to hide themselves so that their monetary possessions would not be seized, and they would be killed. All of the laws of the informer (*mesir u'malshin*) are founded upon this basis, that in the Talmud and amongst the legal authorities, that we will clarify with the help of Heaven, for he who informs and slanders his friend before robbers like these [tyrants] it is as if he is a pursuer of his person and his monetary possessions, and thus it is allowed to save your life by taking his.